

Filà Marrakesch

CRÒNICA DE LA FESTA 2006

Un any més i van 104 que els Marrakesch escriuen la seva Crònica de la Festa. Pareix que queda llunyà aquell 1902 en què per primera vegada, els Marrakesch es disposaven a fer-li la festa a Sant Jordi. Més d'un segle de canvis socials, econòmics i de tota índole que el nostre poble ha viscut i que la Festa també ha experimentat. Però en el més profund ha quedat inalterable el culte a Sant Jordi, renovant cada Abril els vots que uneixen al poble d'Alcoi amb el Patró.

L'any que transcorre des de l'últim instant en què ens despullem del traje de marrakesch, fins al moment en què queda tot preparat per retrobar-se de nou amb ell, sembla cada vegada més curt, passa el temps de pressa. Mentre tant i entre mig hi ha dotze mesos de convivència festera en la filà, assajos i tertúlies a la taula d'escoti, opinions no sempre compartides que enriqueixen el debat i, per què no, també són Festa.

Però es bo recordar que tot açò necessita de la feina d'un grup de persones que, encapçalats pel Primer Tro, formen la Junta directiva. Festers compromesos, que treballaran per fer possible la continuïtat i superació d'aquesta entitat a la qual pertanyem, i de la qual ens sentim orgullosos: Els Marrakesch.

I entre assajos i juntes directives arribem a la Junta de Rams, l'assemblea més esperada. Després de "quinieles" i consultes a les llistes de roda, per fi sabrem qui representarà a la Filà en les Diances i Esquadres, i d'entre ells qui farà l'anhelat Cabo.

El dia de la Glòria s'ha fet esperar, estem ja a 16 d'Abril. A tan sols una setmana de Festes, els festers matiners anem arribant a la filà, ens espera el típic esmorzar i la vestida dels Gloriers. Aquest any Jordi Sancho Blanquer serà el Glorier Major i Juan A. Picó García el del Preventori. Magnífica representació la que tindrà la Filà al carrer, ja que estem davant de dos festers veterans: Juan per la seva trajectòria i antiguitat en la Filà, i Jordi perquè, a pesar de la joventut, és tot un veterà, marrakesch des del seu naixement pertanyent a la saga dels Sancho, que ja figuren en l'Acta fundacional de la Filà.

Acabada la Glòria, la cara de satisfacció dels gloriers ens mostra la pletòrica eufòria després del triomf al carrer representant-nos. Ja en la filà, que com sempre en el dinar d'aquest dia està plena, el comentari és que se'ns amuntega la feina fins a Festes; esta nit tenim l'entradeta del berenar, i demà dia complet: pel matí la Glòria infantil, a la vesprada processó del trasllat i per la nit l'entradeta oficial, així es que caldrà prendre-se'l amb mesura.

El dilluns de glòria desperta i amb ell tots els glorièrets. Avui serà un dia molt especial per a ells, un dia que recordaran per sempre. A l'eixida de Santa Maria, els marrakesch esperen a Carlos Alentado Andrés, el nostre glorièret, fill de Jordi Alentado, que amb cercavila alegre serà acompanyat fins a la filà. Donem bon compte de l'esmorzar reparador que ens proporcionarà forces per l'Acte de la Glòria Infantil. I amb fina pluja els Glorièrets van agrupant-se per iniciar l'acte. L'aigua no va poder amb els més joves, i per Sant Nicolau els aplaudiments del públic arropaven el descens dels nostres infants. Tota una cantera que ens assegura la continuïtat de la Nostra Festa. Carlos va deixar en molt bon lloc la representació de la Filà, acompanyat al darrere pel seu pare que aprofitant la condició de vice-president de l'Associació, va vetllar de prop per el lluïment del fill i de la seva estimada Filà.

La pluja que pel matí era fina, després de dinar va tornant-se amenaçadora, la Processó congrega als festers en Sant Jordi i s'aprofita un moment de treva per traslladar al Xicotet fins a Santa Maria. Per la nit no ens va deixar gaudir de l'única entradeta que als Marrakesch ens pertocava. Què anem a fer! L'any que ve més! el que no es consola és perquè no vol! Això sí, vam sopar tots junts a la Filà i, en vista que no escampava, "pues" dos gin-tonics i al llit, que demà cal treballar.

Sense adonar-se'n, tres nits eixint a veure entradetes i de sobte, amaneix el 21. Es repassen totes les peces, i quan està tot preparat i ordenat, ja tranquils prenem el camí a la Filà per dinar. És un moment seré i relaxat, el cafè gelat fa fluida la tertúlia, gaudim dels últims instants tranquils abans dels actes multitudinaris que ens esperen. Quan més a gust estem, després del ressopó, tenim que deixar-ho i anar cap a casa a canviar-se per a l'Himne.

Acabat l'Himne a la Filà, a delectar-se del plat típic alcoià per excel·lència i que li dóna nom a la nit. Enguany en els Marrakesch quedarà com Dia dels Músics, perquè la veritat que no vam tindre Nit de l'Olla. Tot l'any esperant l'anhelat plat d'olla en la filà, i se'ns va servir un suquet en el qual alguns diuen que hi van trobar fesols.

Cal ressaltar que una vegada més Toni Garcia va estar tot l'enginyós que cap esperar d'ell, i va descriure el menú com a "sorbete d'olla", canviant la cullera per una palleta per a prendre-se'l.

L'ambient que es forma en la filà és difícil de explicar, el bon humor i unes ganes de festa desbordant, fan que sigui una nit especial. Mentre tant la Societat Musical "la Pau" de Beneixama omple d'alegres notes el màgic moment.

Avança la nit i un any més que no n'hi ha forma d'adormir-se, pegant voltes en el llit esperant la senyal del despertador que ens donarà el tret d'eixida i per fi vestir el traje de marrakesch per eixir al carrer. A les 5 del matí, en nit tancada, uns que es resisteixen a tornar a casa tractant d'estirar la nit, i altres que la donen per acabada i reben amb alegria el nou dia, donant l'inici a la Festa amb la Missa del Fester. Íntima i emotiva, retrobament amb Sant Jordi, prec, plegàries, i moment per dedicar-li les festes que estem encetant. A l'eixida de Santa Maria, ja està formada la Diana dels Muntanyesos davant la façana de l'Ajuntament.

L'Arrancà fa esclatar els aplaudiments del públic, les filaes cristianes es van succeint, el dia va prenent relleu a la nit i comencen els moros a prendre el

carrer. En Sant Llorenç els marrakesch van arribant i desitjant-se bones festes, els dianers es preparen per l'arrancà.

La societat Musical "La Pau" de Beneixama i al seu cap el mestre Ramon Garcia i Soler, preparen els papers i es situen darrere la Diana. El Director dóna l'entrà i sonen les encisadores notes del "Petit Adolfin Bernabeu", pasdoble del desaparegut mestre Amando Blanquer Ponsoda a qui avui els Marrakesch dedicarem la Diana.

Jordi Mora Olmo és el cabo encarregat de l'arrancà, encapçalant la diana Sant Tomàs avall i girant-la, en respecte al Patró, davant la seva església.

En l'Avinguda del País Valencià, pren el relleu com a Cabo Jaime Fita Gironés, als acords de "Maria Rosa" pasdoble compost l'any 1958 per Amando i fruit de l' enamorament que va sentir per la xicota que acabava de conèixer i que després compartiria tota la seva vida.

Les alegres notes del pasdoble ens fan més lleugera la pujada de Sant Francesc, fins l'arribada a Sant Vicent on esperen els dianers de relleu.

Al Partidor ja està formada la Diana i al seu cap, Alejandro Satorre Payá, atent a tots els detalls, observa i fa un últim repàs als dianers. Les notes de "Musical Apolo" s'enlairen, i Alejandro en el moment just, fa una excel·lent arrancà, que és reconeguda i aplaudida pel públic present. Enfila la Diana Sant Nicolau avall, alternant-se el cabo Alejandro i Juan Martí. La nostra banda, que fidel a la partitura ha incorporat els timbals, ens delecta en una formidable interpretació de l'obra que va merèixer el Primer Premi de l'Ajuntament en l'any 1956 presentada baix el lema "L'Arrancà".

En finalitzar l'acte, tornem a esmorzar a la filà, moments de merescut assossec.

A l'hora de dinar, el cel es torna amenaçador. Va fent-se fosc i presagia el pitjor; la pluja és persistent. Pau, el Primer Tro és convocat per l'Associació, i es decideix esperar a veure si l'aigua ens dóna treva. Al Partidor, el Capità cordoner i el seu boato estan preparats per l'Arrancà; paraules d'ànim, abraçades i, com no, un munt de llàgrimes en tots els ulls.

Els Marrakesch sabem el que se sent en eixos moments, ràbia, impotència, però per damunt de tot el respecte al nostre públic, que de nou, sota els paraigües, esperen a les cadires.

Serà una Entrada singular, la pluja no frena la participació i els festers i les seves filles segueixen el guió establert.

Els Marrakesch van arribant a la Carretera del Molinar i arreplegant les armes, l'aigua continua i els festers fan broma per amagar els vertaders sentiments, ens ha tocat i Alcoi ens espera. La Unió Musical d'Otos, dirigida per Vicent Martí Ferrer, que ens acompanyarà esta vesprada, ja està disposada i els músics s'enfunden la xilaba damunt l'impermeable.

Davall del "balconet" es troba José Maria Valls Satorre, autor de la marxa "Sóc Marrakesch" (que avui s'interpretarà en l'arrancà), que ha vingut a escoltar-la i fer-nos costat en esta vesprada de maleïda pluja.

El nostre Guió portat a cavall obre l'Entrà, i a la veu de "avant els Marrakesch", tota la màgia pren cos i de nou el miracle es fa realitat. Xafarot en má, Jordi Alentado, atent a les notes de la marxa, dirigeix l'esquadra i ens fa gaudir d'una excel·lent arrancà que ompli d'aplaudiments Sant Nicolauet.

Perdoneu però per més que m'esforce, no he trobat paraules per descriure l'emotiva comunió que es forma entre públic i festers, quan els entrebancs ens amenacen, fem pinya i formem un sol cos. En Sant Nicolauet des d'un balcó ens mostraven cartells de reconeixement i ànims. I de veritat ja no saps qui

deu agrair a qui. La Festa d'Alcoi és diferent perquè la fem diferent nosaltres, festers i públic; pareix de bojos, i no cal buscar-li explicació.

Entre forts aplaudiments i mostres d'afectuosa adhesió van els Marrakesch conquerint el carrer, en Sant Nicolau pren el relleu com a Cabo Josep Maria Segura, fins al castell on canvia l'esquadra i arreplega el xafarot José Antonio Marin "Xarli" que acabarà cedint-lo a Javier Linares. Tots ells cabos excepcionals per a una vesprada també d'excepció. La simpatia i bon fer d'estos festers va fer lluir l'esquadra, protagonistes indiscutibles que es van créixer davant l'aigua que ens estava caient.

La Xafigà i la Uniò Musical d'Otos, alternaven les partitures de "Sóc Marrakesch", "Xavier el Coixo" i la "Marxa del Centenari", mentre l'esquadra avançava entre forts i emotius aplaudiments.

El dia de Sant Jordi tenim més sort, el cel ens respecta, i la Segona Diana presenta una notable aflluència, encara que també el temps ha fet que algun pare, per mandra o per por a un constipat del xiquet, haja preferit pegar dos voltes més en el llit i anar directament als Salesians, deixant escapar egoïstament l'acte programat per als xavals.

Després de la tradicional missa dedicada al Patró, es va beneir la imatge de Sant Jordi, i davall d'una pluja -esta vegada de caramels- anem creuant-se amb altres filaes que també acompanyen la seva imatge del venerat Patró. Ambient festiu al carrer com correspon al dia d'avui, que després de la mascletà, es traslladarà a les filaes en el dinar més concorregut de tot l'any. Es pot dir que estem tots els marrakesch i les nostres parelles. Als postres Pau aprofita l'ocasió i com ve sent habitual ens dirigeix unes paraules, felicitant-nos per l'actuació al carrer i desitjant que gaudim el que resta de festa.

Per la vesprada anem congregant-se baix les arcades del Museu arqueològic, poc a poc el ratllat del capot domina la Placeta del Carbó. La preciosa estètica del nostre disseny complet, sòbria i elegant, crea una imatge encisadora. Les armes que esperaven recolzades a la paret van sent preses pels festers, i en el moment corresponent, el nostre Guió es situa al centre del carrer i els Marrakesch iniciem la processó. Encara que la participació rondava el mig centenar, entre festers i xiquets, caldria recordar a alguns que el lloc que ens correspon als marrakesch en la Processó és darrere del guió, i que els festers amb cera l'únic que fan per la filà és restar lluïment i participació.

Amb els cossos ressentits després de dos dies de festa, arribem al Dia dels Trons, però la il·lusió ho pot tot i encara queden forces per combatre al cristià, malgrat que per més "empenyo" que hi posem, ja sabem que al final acabarem derrotats en la incruenta batalla de pólvora.

Per a molts festers els Trons es una jornada a la que no renunciarien; de fet les batalles d'arcabusseria van ser l'inici de les nostres festes.

Al migdia, eufòrics pel triomf, ens reunim a la filà per dinar i recuperar les energies perdudes. I de nou a carregar les cantimplores i a la lluita.

L'aparició de Sant Jordi posa fi a les festes, i marca l'inici d'unes noves que ens esperen.

És moment de començar a fer balanç del que deixem darrere, analitzar detingudament i marcar-se les millores que es pugen fer.

De l'enyorança passem a la il·lusió, els Marrakesch tanquem amb molta dignitat la pàgina de la Festa 2006, i se'ns obre una en blanc esperant per ser escrita.

En l'horitzó cada vegada més proper tenim els anys de càrrec. 2009 i 2010 ja estan ahí, cal començar a posar-se en marxa, el llistó està mol alt i tenim la responsabilitat de superar-nos.

La història de la Nostra Festa està escrita amb pàgines glorioses dels marrakesch i esta herència ens deu omplir d'orgull, i al mateix temps ha de suposar un repte que ens porte a la superació.

Escriure la Crònica de la Festa fa que, rebuscant en la memòria, acabes tornant a reviure i a gaudir els moments de satisfacció que les festes ens han donat.

Sincerament desitge que aquesta evocació us haja permès, per uns instants, ser feliços.

Per finalitzar, prenc prestades unes paraules de Gabriel Garcia Marquez.

“NO LLORES PORQUE YA SE TERMINÓ....SONRÍE, PORQUE SUCEDIÓ”

Marrakesch, VISCA SANT JORDI!!

Alcoi, Maig del 2006

Alfredo Llorens Largo